

Środa, 13 grudnia 2017 r.

P8_TA(2017)0494

Sprawozdanie roczne dotyczące praw człowieka i demokracji na świecie za rok 2016 oraz polityka Unii Europejskiej w tym zakresie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie sprawozdania rocznego dotyczącego praw człowieka i demokracji na świecie w 2016 r. oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie (2017/2122(INI))

(2018/C 369/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka oraz inne traktaty i instrumenty Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczące praw człowieka,
- uwzględniając europejską konwencję praw człowieka,
- uwzględniając Konwencję ONZ z dnia 18 grudnia 1979 r. w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW) ⁽¹⁾,
- uwzględniając ogólne zalecenia Komitetu ds. Likwidacji Dyskryminacji Kobiet nr 12, 19 i 35 w sprawie przemocy wobec kobiet, nr 26 w sprawie pracownic migrujących i nr 32 w sprawie związanych z pięcioma aspektami statusu uchodźcy, azylu, obywatelstwa i bezpieczeństwa kobiet,
- uwzględniając rezolucję 69/167 Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 18 grudnia 2014 r. ⁽²⁾ w sprawie ochrony i propagowania praw człowieka i podstawowych wolności wszystkich migrantów bez względu na ich status migracyjny,
- uwzględniając Międzynarodową konwencję z dnia 18 grudnia 1990 r. o ochronie praw wszystkich pracowników migrujących i członków ich rodzin ⁽³⁾,
- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325, 1820, 1888, 1889, 1960, 2106, 2122 i 2242 w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa,
- uwzględniając Konwencję z 1951 r. i protokół z 1967 r. dotyczące statusu uchodźców ⁽⁴⁾ oraz konwencje MOP nr 43 i 97,
- uwzględniając wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka ⁽⁵⁾,
- uwzględniając Deklarację nowojorską w sprawie uchodźców i migrantów, przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 19 września 2016 r. ⁽⁶⁾,
- uwzględniając 17 celów zrównoważonego rozwoju ONZ oraz agendę 2030 na rzecz zrównoważonego rozwoju, mającej na celu zapewnienie pokoju i dobrobytu ludzkości i planecie ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ <http://www.ohchr.org/Documents/ProfessionalInterest/cedaw.pdf>

⁽²⁾ http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/69/167

⁽³⁾ https://treaties.un.org/doc/source/docs/A_RES_45_158-E.pdf

⁽⁴⁾ <http://www.unhcr.org/3b66c2aa10>

⁽⁵⁾ http://www.ohchr.org/Documents/Publications/GuidingPrinciplesBusinessHR_EN.pdf

⁽⁶⁾ http://www.un.org/en/development/desa/population/migration/generalassembly/docs/globalcompact/A_RES_71_1.pdf

⁽⁷⁾ <https://sustainabledevelopment.un.org/post2015/transformingourworld>

Środa, 13 grudnia 2017 r.

- uwzględniając Konwencję Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (Konwencja stambulska) z dnia 12 kwietnia 2011 r., która została podpisana przez UE w dniu 13 czerwca 2017 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając wytyczne OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych, przyjęte w 1976 r. i zmienione w 2011 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 2, 3, 8, 21 i 23 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając art. 207 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając ramy strategiczne i plan działania UE w dziedzinie praw człowieka i demokracji, przyjęte przez Radę w dniu 25 czerwca 2012 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając plan działania dotyczący praw człowieka i demokracji na lata 2015–2019, przyjęty przez Radę w dniu 20 lipca 2015 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając wspólny dokument roboczy służb Komisji i wysokiej przedstawiciel Unii ds. polityki zagranicznej i bezpieczeństwa pt. „Plan działania UE dotyczący praw człowieka i demokracji (na lata 2015–2019): przegląd śródokresowy, czerwiec 2017 r.” (SWD(2017)0254),
- uwzględniając wspólny dokument roboczy służb Komisji i wysokiej przedstawiciel Unii ds. polityki zagranicznej i bezpieczeństwa pt. „Równość płci i wzmocnienie pozycji kobiet: odmiana losu dziewcząt i kobiet w kontekście stosunków zewnętrznych UE w latach 2016–2020”, przyjęty w 2015 r. (SWD(2015)0182),
- uwzględniając globalną strategię na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej, przedstawioną przez wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Federikę Mogherini w dniu 28 czerwca 2016 r. ⁽⁵⁾, a także pierwsze sprawozdanie na temat jej wdrażania pt. „Wspólna wizja, wspólne działanie: wdrażanie globalnej strategii UE”, opublikowane w 2017 r. ⁽⁶⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2011/168/WPZiB z dnia 21 marca 2011 r. w sprawie Międzynarodowego Trybunału Karnego, uchylającą wspólne stanowisko 2003/444/WPZiB ⁽⁷⁾,
- uwzględniając Europejski program w zakresie migracji z dnia 13 maja 2015 r. (COM(2015)0240) oraz komunikat Komisji z dnia 7 czerwca 2016 r. w sprawie ustanowienia nowych ram partnerstwa z państwami trzecimi w ramach Europejskiego programu w zakresie migracji (COM(2016)0385),
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie propagowania i ochrony praw dziecka, przyjęte w 2007 r. i zmienione w 2017 r. ⁽⁸⁾,
- uwzględniając wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie, Parlamencie Europejskim i Komisji Europejskiej pt. „Nowy europejski konsensus w sprawie rozwoju – Nasz świat, nasza godność, nasza przyszłość” ⁽⁹⁾, przyjęte przez Radę, Parlament i Komisję w dniu 7 czerwca 2017 r.,

⁽¹⁾ <https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/rms/090000168008482e>

⁽²⁾ <http://www.oecd.org/corporate/mne/oecdguidelinesformultinationalenterprises.htm>

⁽³⁾ https://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/131181.pdf

⁽⁴⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-10897-2015-INIT/pl/pdf>

⁽⁵⁾ http://europa.eu/globalstrategy/sites/globalstrategy/files/regions/files/eugs_review_web_0.pdf

⁽⁶⁾ http://europa.eu/globalstrategy/sites/globalstrategy/files/full_brochure_year_1.pdf

⁽⁷⁾ Dz.U. L 76 z 22.3.2011, s. 56.

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:076:0056:0058:pl:PDF>

⁽⁸⁾ https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/eu_guidelines_rights_of_child_0.pdf

⁽⁹⁾ https://ec.europa.eu/europeaid/sites/devco/files/european-consensus-on-development-final-20170626_en.pdf

Środa, 13 grudnia 2017 r.

- uwzględniając wytyczne UE w sprawie praw człowieka dotyczące wolności wypowiedzi w internecie i poza nim, przyjęte w 2014 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając ochronę wolności wypowiedzi w internecie i poza nim, określoną w art. 19 Powszechnej deklaracji praw człowieka, art. 19 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, art. 11 europejskiej konwencji praw człowieka i art. 10 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie propagowania i ochrony wolności religii lub przekonań, przyjęte w 2013 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając międzynarodową ochronę wolności religii lub przekonań, określoną w art. 18 Powszechnej deklaracji praw człowieka, art. 18 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, deklarację z 1981 r. w sprawie likwidacji wszelkich form nietolerancji i dyskryminacji ze względu na religię lub przekonania, art. 9 europejskiej konwencji praw człowieka i art. 10 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie nietolerancji, dyskryminacji i przemocy ze względu na wyznanie lub przekonania, przyjęte w dniu 21 lutego 2011 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie kary śmierci, przyjęte w 2013 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie polityki UE wobec państw trzecich dotyczącej tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, przyjęte w 2001 r. i zmienione w 2012 r. ⁽⁵⁾,
- uwzględniając protokół ONZ o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu za handel ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi, uzupełniający Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej ⁽⁶⁾ oraz Konwencję Rady Europy w sprawie działań przeciwko handlowi ludźmi,
- uwzględniając wytyczne UE na rzecz promowania i ochrony wszystkich praw człowieka przysługujących lesbijkom, gejom, osobom biseksualnym, transpłciowym i interseksualnym (LGBTI), przyjęte w 2013 r. ⁽⁷⁾,
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie dialogu na temat praw człowieka prowadzonego z państwami trzecimi, przyjęte w 2001 r. i zmienione w 2009 r. ⁽⁸⁾,
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie promowania przestrzegania międzynarodowego prawa humanitarnego, przyjęte w 2005 r. i zmienione w 2009 r. ⁽⁹⁾,
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie aktów przemocy wobec kobiet i zwalczania wszelkich form dyskryminacji kobiet, przyjęte w 2008 r. ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie dzieci w konfliktach zbrojnych, przyjęte w 2003 r. i zmienione w 2008 r. ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/eu_human_rights_guidelines_on_freedom_of_expression_online_and_offline_en.pdf

⁽²⁾ <https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/137585.pdf>

⁽³⁾ http://www.ceceurope.org/wp-content/uploads/2015/08/CofEU_119404.pdf

⁽⁴⁾ https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/guidelines_death_penalty_st08416_en.pdf

⁽⁵⁾ https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/20120626_guidelines_en.pdf

⁽⁶⁾ <https://www.osce.org/odihr/19223?download=true>

⁽⁷⁾ <https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/137584.pdf>

⁽⁸⁾ https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/eu_guidelines_on_human_rights_dialogues_with_third_countries.pdf

⁽⁹⁾ Dz.U. C 303 z 15.12.2009, s. 12.

⁽¹⁰⁾ https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/16173_08_en.pdf

⁽¹¹⁾ https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/10019_08_en.pdf

Środa, 13 grudnia 2017 r.

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/821 z dnia 17 maja 2017 r. ustanawiające obowiązki w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw unijnych importerów cyny, tantalum i wolframu, ich rud oraz złota pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka ⁽¹⁾,
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie udzielania pomocy obrońcom praw człowieka, przyjęte w 2005 r. i zmienione w 2008 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając sprawozdanie roczne UE dotyczące praw człowieka i demokracji na świecie za rok 2015 ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 września 2017 r. w sprawie wywozu broni: wdrażanie wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka i demokracji na świecie za rok 2015 ⁽⁵⁾ oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie, a także wcześniejsze rezolucje w tym obszarze,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2016 r. w sprawie praw człowieka i migracji w państwach trzecich ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2016 r. w sprawie odpowiedzialności przedsiębiorstw za poważne naruszenia praw człowieka w państwach trzecich ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lipca 2016 r. w sprawie zwalczania handlu ludźmi w stosunkach zewnętrznych UE ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 stycznia 2016 r. w sprawie priorytetów UE na sesje Rady Praw Człowieka ONZ w 2016 r. ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 lutego 2016 r. w sprawie sytuacji humanitarnej w Jemenie ⁽¹⁰⁾, w której wezwano wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel do rozpoczęcia inicjatywy mającej na celu nałożenie przez UE embarga na dostawy broni do Arabii Saudyjskiej,
- uwzględniając swoje rezolucje w sprawach naruszeń praw człowieka, zasad demokracji i praworządności,
- uwzględniając Nagrodę im. Sacharowa za wolność myśli, którą w 2016 r. otrzymały Nadia Murad i Lamiya Aji Bashar,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 października 2013 r. w sprawie dyskryminacji ze względu na przynależność kastową ⁽¹¹⁾ oraz sporządzone przez specjalnego sprawozdawcę ds. mniejszości sprawozdanie z dnia 28 stycznia 2016 r. dotyczące mniejszości i dyskryminacji ze względu na przynależność kastową czy analogiczny system dziedzicznego statusu ⁽¹²⁾, a także wskazówki ONZ w sprawie dyskryminacji ze względu na pochodzenie,
- uwzględniając swoją rezolucję z 17 listopada 2011 r. w sprawie wsparcia UE dla MTK: stojąc w obliczu wyzwań i pokonując trudności ⁽¹³⁾,
- uwzględniając art. 52 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 130 z 19.5.2017, s. 1.

⁽²⁾ https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/eu_guidelines_hrd_en.pdf

⁽³⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-10255-2016-INIT/pl/pdf>

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0344.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0502.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0404.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0405.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0300.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0020.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0066.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 181 z 19.5.2016, s. 69.

⁽¹²⁾ http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/RegularSessions/Session31/Documents/A_HRC_31_56_en.doc

⁽¹³⁾ Dz.U. C 153 E z 31.5.2013, s. 115.

Środa, 13 grudnia 2017 r.

- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinię Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A8-0365/2017),
- A. mając na uwadze, że art. 21 TUE zobowiązuje UE do prowadzenia wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa w oparciu o zasady, które leżą u podstaw jej utworzenia oraz które zamierza wspierać na świecie: demokracji, państwa prawa, powszechności i niepodzielności praw człowieka i podstawowych wolności, poszanowania godności ludzkiej, zasad równości i solidarności oraz poszanowania zasad Karty Narodów Zjednoczonych, Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i prawa międzynarodowego; mając na uwadze, że Unia planuje przystąpić do europejskiej konwencji praw człowieka;
- B. mając na uwadze, że naruszenia praw człowieka i podstawowych wolności, do których dochodzi współcześnie na całym świecie, w tym zbrodnie przeciwko ludzkości, zbrodnie wojenne i przypadki ludobójstwa, wymagają podjęcia zdecydowanych wysiłków ze strony całej społeczności międzynarodowej;
- C. mając na uwadze, że poszanowanie, wspieranie i niepodzielność praw człowieka oraz ochrona ich powszechnego charakteru stanowią filary WPZiB; mając na uwadze, że w ramach swojej funkcji sprawowania kontroli nad WPZiB Parlament jest uprawniony do otrzymywania informacji na temat głównych aspektów i podstawowych opcji WPZiB oraz do uczestniczenia w konsultacjach w tym zakresie (art. 36 TUE);
- D. mając na uwadze, że globalna strategia na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej, przyjęta przez Radę w czerwcu 2016 r., potwierdza, że problematyka praw człowieka musi być systematycznie uwzględniana we wszystkich sektorach polityki i we wszystkich instytucjach, w tym również w ramach handlu międzynarodowego i polityki handlowej;
- E. mając na uwadze, że większa spójność między polityką wewnętrzną i zewnętrzną UE, a także między poszczególnymi strategiami polityki zewnętrznej, stanowi podstawowy wymóg udanej i skutecznej polityki UE w dziedzinie praw człowieka; mając na uwadze, że większa spójność powinna umożliwiać UE szybszą reakcję na naruszenia praw człowieka w ich początkowej fazie, a w niektórych przypadkach uprzedzać je lub im zapobiegać, w tym w dziedzinie handlu międzynarodowego i polityki handlowej;
- F. mając na uwadze, że zaangażowanie UE na rzecz skutecznego multilateralizmu, w którym centralne miejsce zajmuje ONZ, stanowi integralną część polityki zewnętrznej Unii i jest zakorzenione w przekonaniu, że wielostronny system oparty na uniwersalnych zasadach i wartościach może najlepiej uporać się z globalnymi kryzysami, wyzwaniami i zagrożeniami;
- G. mając na uwadze, że art. 207 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowi, iż „wspólna polityka handlowa prowadzona jest zgodnie z zasadami i celami działań zewnętrznych Unii”; mając na uwadze, że handel i prawa człowieka mogą wzajemnie na siebie wpływać w krajach trzecich, a także mając na uwadze, że w ramach systemu odpowiedzialności przedsiębiorstw, który jest obecnie przedmiotem dyskusji na forum ONZ, a także globalnych łańcuchów wartości, środowisko biznesu ma do odegrania ważną rolę w oferowaniu pozytywnych zachęt w zakresie promowania praw człowieka, demokracji i społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw; mając na uwadze, że dobre rządy i organy działające w interesie ogólnym odgrywają ważną rolę w postępowaniu przedsiębiorstw; mając na uwadze, że UE uczestniczy w działaniach na rzecz opracowania wiążącego traktatu w sprawie biznesu i praw człowieka;
- H. mając na uwadze, że należy zwrócić szczególną uwagę na ochronę praw człowieka w najbardziej wrażliwych grupach, takich jak mniejszości etniczne, językowe i religijne, osoby niepełnosprawne, społeczność LGBTI, kobiety, dzieci, osoby ubiegające się o azyl i migranci;
- I. mając na uwadze, że dzieci i kobiety borykają się z zagrożeniami, dyskryminacją i przemocą, zwłaszcza w strefach ogarniętych wojną i na terytoriach, gdzie panują reżimy autorytarne; mając na uwadze, że równość płci jest jedną z najważniejszych europejskich wartości i jest zapisana w prawnych i politycznych instrumentach UE; mając na uwadze, że w ostatnich latach doszło do nasilenia się przemocy i dyskryminacji wobec kobiet i dziewcząt;
- J. mając na uwadze, że państwa ponoszą ostateczną odpowiedzialność za gwarantowanie wszystkich praw człowieka poprzez uchwalanie i wdrażanie międzynarodowych traktatów i konwencji dotyczących praw człowieka, monitorowanie przypadków łamania praw człowieka oraz zapewnienie skutecznych środków prawnych dla ofiar;

Środa, 13 grudnia 2017 r.

- K. mając na uwadze, że coraz więcej naruszeń praw człowieka stanowiących zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości, łącznie z ludobójstwem, popełniają podmioty państwowe i niepaństwowe;
- L. mając na uwadze, że wolność myśli, sumienia, religii, w tym wolność do tego, aby wierzyć lub nie wierzyć, praktykować wybraną religię lub nie, przyjąć, porzucić lub zmienić religię, musi być zapewniona na całym świecie i bezwarunkowo chroniona, szczególnie za sprawą dialogów międzyreligijnych i międzykulturowych; mając na uwadze, że prawo zakazujące bluźnierstwa jest szeroko rozpowszechnione, a państwa wprowadzają kary obejmujące wyroki więzienia, chłostę lub karę śmierci;
- M. mając na uwadze, że wolność słowa i wyrażania opinii, wolność zrzeszania się i zgromadzeń oraz przeprowadzanie okresowych, przejrzystych i rzetelnych procesów wyborczych stanowią zasadnicze elementy demokracji; mając na uwadze, że w społeczeństwach niestabilnych, podatnych na konflikty i opartych na ucisku wybory mogą niekiedy wywołać powszechną przemoc;
- N. mając na uwadze, że angażowanie państw trzecich we wszystkie fora dwustronne i wielostronne, np. w ramach dialogów dotyczących praw człowieka, jest jednym z najskuteczniejszych narzędzi rozwiązywania problemów w zakresie praw człowieka;
- O. mając na uwadze, że należy zapewnić dostęp do odpowiednich zasobów, a także ich jak najskuteczniejsze wykorzystanie w celu jeszcze aktywniejszego propagowania praw człowieka i demokracji w państwach trzecich;
- P. mając na uwadze, że dostęp do wody i urządzeń sanitarnych to podstawowe prawo człowieka, a ograniczanie tego dostępu to jedna z przyczyn napięć geopolitycznych w niektórych regionach;
- Q. mając na uwadze, że miejsca dziedzictwa kulturowego są coraz bardziej zagrożone z powodu grabieży i wandalizmu, zwłaszcza na Bliskim Wschodzie;
- R. mając na uwadze, że edukacja odgrywa kluczową rolę w zapobieganiu naruszaniu praw człowieka i konfliktom oraz przyczynia się do zwiększenia uczestnictwa obywateli w procesie decyzyjnym w ramach systemu demokratycznego; mając na uwadze, że instytucje edukacyjne promujące prawa człowieka, poszanowanie i różnorodność powinny otrzymać wsparcie ze strony państwa; mając na uwadze, że kanały komunikacji, których liczba wzrosła, stanowią ważne narzędzie służące szybkiemu informowaniu o przypadkach naruszenia praw człowieka oraz dotarciu do znacznej liczby ofiar lub potencjalnych ofiar naruszeń praw człowieka w państwach trzecich, a także udzieleniu im informacji i wsparcia; mając na uwadze, że gromadzenie kompleksowych zdezagregowanych danych ma zasadnicze znaczenie dla ochrony praw człowieka, zwłaszcza osób znajdujących się w trudnej sytuacji, marginalizowanych i zagrożonych wykluczeniem społecznym; mając na uwadze, że stosowanie odpowiednich wskaźników jest również skutecznym sposobem oceny postępów w realizacji zobowiązań podjętych przez państwa w ramach umów międzynarodowych;

Uwagi ogólne

1. wyraża głębokie zaniepokojenie, że nastąpił regres demokracji, praworządności i praw człowieka, które to wartości są nadal zagrożone na całym świecie; przypomina, że UE zobowiązała się do propagowania uniwersalności i niepodzielności praw człowieka i podstawowych wolności i wartości, a także do propagowania zasad demokracji, które należy wzmocnić na całym świecie;
2. ponownie wyraża głębokie przekonanie, że UE i jej państwa członkowskie muszą aktywnie stosować zasadę uwzględniania problematyki praw człowieka i demokracji, jako podstawowe, wzajemnie się wspierające zasady leżące u podstaw UE, we wszystkich strategiach polityki UE, w tym w strategiach o wymiarze zewnętrznym, takich jak polityka dotycząca rozwoju, migracji, bezpieczeństwa, zwalczania terroryzmu, rozszerzenia i handlu; przypomina w tym względzie o kluczowym znaczeniu zapewniania większej spójności między polityką wewnętrzną a zewnętrzną UE, i o lepszej koordynacji polityki zewnętrznej państw członkowskich; podkreśla, że coraz bardziej złożony charakter konfliktów na świecie wymaga zintegrowanego, zgodnego i zdecydowanego podejścia międzynarodowego i współpracy; przypomina, że cel UE polegający na zwiększeniu jej wpływu na arenie międzynarodowej jako wiarygodnego i pełnoprawnego gracza zależy w dużej mierze od zdolności UE do ochrony praw człowieka i demokracji w wymiarze wewnętrznym i zewnętrznym, zgodnie ze zobowiązaniami UE zawartymi w traktatach założycielskich;

Środa, 13 grudnia 2017 r.

3. podkreśla znaczenie wzmocnionej współpracy między Komisją, Radą, Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (ESDZ), Parlamentem i delegaturami UE w celu promowania i zapewnienia spójnego i jednolitego głosu w obronie praw człowieka i zasad demokracji; podkreśla ponadto, jak ważne jest silne zobowiązanie do promowania tych wartości na forach wielostronnych, w tym dzięki terminowej koordynacji na szczeblu UE i czynnej postawie podczas negocjacji; w tym kontekście zachęca UE do działania jako autor i współautor rezolucji oraz do częstszego stosowania praktyki inicjatyw międzyregionalnych w ramach wszystkich mechanizmów ONZ dotyczących praw człowieka;
4. przyjmuje z zadowoleniem, że w 2016 r. praworządność, zasady demokratyczne i naruszenia praw człowieka były regularnie omawiane na posiedzeniach plenarnych Parlamentu, a także były przedmiotem jego rozmaitych rezolucji oraz były podnoszone na posiedzeniach komisji parlamentarnych i delegacji międzyparlamentarnych;
5. zwraca uwagę na prace swojej Podkomisji Praw Człowieka (DROI), która prowadzi działalność w ścisłej współpracy z ESDZ, innymi instytucjami Unii Europejskiej, społeczeństwem obywatelskim, instytucjami wielostronnymi zajmującymi się problematyką praw człowieka oraz Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej ds. Praw Człowieka;
6. przypomina, że w 2016 r. Podkomisja Praw Człowieka opracowała trzy sprawozdania, a mianowicie w sprawie praw człowieka i migracji w państwach trzecich, odpowiedzialności przedsiębiorstw za poważne naruszenia praw człowieka w państwach trzecich oraz zwalczania handlu ludźmi w stosunkach zewnętrznych UE; wzywa Komisję do podejmowania konkretnego działania w następstwie sprawozdań z własnej inicjatywy;
7. zauważa, że w 2016 r., wiele delegacji podkomisji DROI udało się do różnych krajów w celu zgromadzenia i wymiany informacji z lokalnymi rządowymi i pozarządowymi podmiotami działającymi na rzecz ochrony praw człowieka, przedstawienia stanowiska Parlamentu oraz zachęcania do poprawy ochrony i poszanowania praw człowieka;

Podjęcie wyzwań związanych z prawami człowieka

8. wyraża głębokie zaniepokojenie rosnącą liczbą ataków na mniejszości religijne, które są często dokonywane przez podmioty niepaństwowe, takie jak ISIS/Daisz; wyraża ubolewanie wobec faktu, że wiele krajów wprowadziło i egzekwuje przepisy zakazujące nawracania się i bluźnierstwa, co skutecznie ogranicza swobodę wyznania lub przekonań oraz wolność wypowiedzi mniejszości religijnych i ateistów, a nawet całkowicie pozbawia ich tych wolności; wzywa do przyjęcia środków mających na celu ochronę mniejszości religijnych, osób niewierzących i ateistów, którzy padają ofiarami przepisów zakazujących bluźnierstwa, oraz wzywa UE i państwa członkowskie do włączenia się w dyskusje polityczne dotyczące zniesienia takich przepisów; wzywa UE i jej państwa członkowskie do zintensyfikowania wysiłków na rzecz zwiększenia poszanowania wolności myśli, sumienia, wyznania i przekonań oraz propagowania dialogu międzykulturowego i międzywyznaniowego podczas angażowania się we współpracę z państwami trzecimi; domaga się podjęcia konkretnych działań służących skutecznemu wprowadzeniu w życie wytycznych UE w sprawie propagowania i ochrony wolności religii lub przekonań, w tym zapewnienia systematycznego i spójnego szkolenia personelu UE pracującego w siedzibach głównych i delegaturach; w pełni popiera praktykę UE, jaką jest przewodzenie pracom nad rezolucjami w sprawie wolności religii lub przekonań prowadzonym w Radzie Praw Człowieka i Zgromadzeniu Ogólnym ONZ; w pełni popiera działania specjalnego wysłannika UE ds. promowania wolności religii lub przekonań poza UE Jána Figela;
9. ponownie podkreśla fakt, że wolność słowa w internecie i poza nim jest kluczowym elementem każdego społeczeństwa demokratycznego, ponieważ jest budulcem kultury pluralizmu, która wzmacnia pozycję społeczeństwa obywatelskiego i obywateli, aby mogli rozliczać rządy i decydentów politycznych, a także wspiera poszanowanie praworządności; podkreśla, że ograniczenia wolności słowa w internecie lub poza nim, np. przez usuwanie treści internetowych, powinno mieć miejsce jedynie w wyjątkowych okolicznościach, na mocy prawa i w ramach dążenia do osiągnięcia prawnie uzasadnionego celu; podkreśla w związku z tym, że UE powinna wzmocnić wysiłki na rzecz propagowania wolności słowa za sprawą swojej polityki zewnętrznej i jej instrumentów; ponawia apel do UE i jej państw członkowskich o dokładniejsze monitorowanie wszystkich rodzajów ograniczeń nakładanych na wolność słowa i mediów w państwach trzecich, o bezzwłoczne i systematyczne potępienie takich ograniczeń oraz o wykorzystanie wszystkich dostępnych środków i instrumentów dyplomatycznych, by zlikwidować takie ograniczenia; podkreśla, że należy zadbać o skuteczne wdrożenie wytycznych UE w sprawie praw człowieka dotyczących wolności wypowiedzi w internecie i poza nim oraz o regularne monitorowanie ich wpływu; potępia zabójstwa i pozbawienia wolności wielu dziennikarzy i blogerów w 2016 r. oraz wzywa UE do zapewnienia im skutecznej ochrony; przyjmuje z zadowoleniem nowy Europejski Instrument na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka uruchomiony w 2016 r., który jest ukierunkowany na szkolenie

Środa, 13 grudnia 2017 r.

delegatur Unii i podmiotów medialnych w państwach trzecich w zakresie stosowania tych wytycznych; podkreśla znaczenie ujawniania i potępienia nawoływania do nienawiści i podlegania do przemocy w internecie i poza nim, ponieważ stanowią zagrożenie dla praworządności i wartości, jakimi są prawa człowieka;

10. wyraża głębokie zaniepokojenie faktem, że społeczeństwo obywatelskie, w tym organizacje wyznaniowe, jest przedmiotem coraz częstszych ataków na całym świecie, m.in. w wyniku coraz większej liczby represyjnych przepisów uchwalanych w różnych państwach świata, w niektórych przypadkach pod pretekstem zwalczania terroryzmu; podkreśla, że zjawisko kurczenia się przestrzeni działania społeczeństwa obywatelskiego jest zjawiskiem globalnym; przypomina, że niezależne społeczeństwo obywatelskie odgrywa zasadniczą rolę w obronie i propagowaniu praw człowieka oraz funkcjonowaniu społeczeństw demokratycznych, w szczególności poprzez promowanie przejrzystości, odpowiedzialności i podziału władzy; wzywa UE i jej państwa członkowskie do stałego monitorowania i nagłaśniania przypadków naruszeń wolności zrzeszania się i zgromadzeń, w tym przez różne formy zakazów i ograniczeń nakładanych na organizacje społeczeństwa obywatelskiego i ich działalność, takie jak przepisy zmierzające do ograniczenia przestrzeni działalności społeczeństwa obywatelskiego lub wspieranie organizacji pozarządowych sponsorowanych przez autorytarne rządy (organizacji pozarządowych tworzonych przez rząd, GONGO); wzywa ponadto UE, jej państwa członkowskie i delegatury UE do wykorzystania wszystkich dostępnych środków, takich jak dialogi dotyczące praw człowieka, dialogi polityczne i dyplomacja publiczna, do systematycznego nagłaśniania poszczególnych przypadków zagrożonych obrońców praw człowieka i działaczy społeczeństwa obywatelskiego, zwłaszcza osób, które zatrzymano lub uwięziono z arbitralnych względów i/lub z powodu przekonań politycznych lub zaangażowania społecznego, a także do jednoznacznego potępienia nękania, represjonowania i zabójstw obrońców praw człowieka, w tym osób działających w sferze ochrony środowiska; wzywa do ustanowienia systemu skutecznego monitorowania przestrzeni działalności społeczeństwa obywatelskiego, obejmującego jasne poziomy referencyjne i wskaźniki w celu tworzenia otoczenia prawnego korzystnego dla społeczeństwa obywatelskiego;

11. zachęca delegatury Unii i personel dyplomatyczny państw członkowskich do dalszego aktywnego wspierania obrońców praw człowieka przez systematyczne monitorowanie procesów sądowych, odwiedzanie zatrzymanych działaczy oraz, w stosownych przypadkach, wydawanie oświadczeń dotyczących poszczególnych przypadków; podkreśla w tym względzie znaczenie narzędzi cichej dyplomacji; z zadowoleniem przyjmuje fakt, iż UE poruszała kwestie przypadków obrońców praw człowieka w ramach dialogów i konsultacji prowadzonych na szczelnie UE z ponad 50 państwami w 2016 r.; podkreśla, że fundusz kryzysowy w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka posłużył do udzielenia wsparcia ponad 250 obrońcom praw człowieka na szczelnie UE w 2016 r., co stanowiło wzrost o 30 % w porównaniu z 2015 r.; z zadowoleniem przyjmuje utworzenie i skuteczne działanie unijnego mechanizmu na rzecz obrońców praw człowieka, ProtectDefenders.eu, który został wdrożony przez społeczeństwo obywatelskie i przyczynił się do niezwykle istotnego wsparcia wielu obrońców praw człowieka; wzywa Komisję do zapewnienia kontynuacji programu od listopada 2018 r. oraz do zwiększenia jego potencjału w celu zapewnienia większego wsparcia obrońcom praw człowieka na całym świecie;

12. głęboko ubolewa nad faktem, że w wielu krajach na całym świecie nadal stosuje się niehumanitarne i poniżające traktowanie oraz karę śmierci, i wzywa UE do wzmożenia wysiłków w celu ich wyeliminowania; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje rewizję prawodawstwa UE w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania lub karania; wzywa ESDZ i wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do silniejszego angażowania się w zwalczanie tortur i innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, w tym kary śmierci, przez podejmowanie wysiłków dyplomatycznych na większą skalę i bardziej systematyczne poruszanie tego tematu na forach publicznych; podkreśla w związku z tym niepokojące warunki osadzenia w niektórych więzieniach, w tym odmowę leczenia w przypadku problemów zdrowotnych, i zaleca, aby ESDZ, delegatury Unii i państwa członkowskie wykorzystywały pełen potencjał wszystkich istniejących instrumentów, takich jak wytyczne UE w sprawie tortur; przyjmuje z zadowoleniem, że rezolucja ONZ w sprawie moratorium na wykonywanie kary śmierci została przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w grudniu 2016 r., uzyskując poparcie 117 państw; zauważa, że w 2016 r. liczba egzekucji na świecie zmniejszyła się w porównaniu z rokiem wcześniejszym, i wyraża poważne zaniepokojenie faktem, że mimo to ogólna liczba egzekucji jest w dalszym ciągu wyższa niż średnia odnotowana w ciągu ostatnich dziesięciu lat; podkreśla, że dotyczy to często dysydentów i grup szczególnie narażonych; wzywa kraje, które nadal stosują tę praktykę, do przyjęcia moratorium i zniesienia kary śmierci;

13. uznaje potencjalnie ogromne znaczenie nowoczesnych technologii informacyjno-komunikacyjnych w promowaniu i obronie praw człowieka oraz zapewnianiu rekompensat w tym zakresie w skali światowej i zachęca instytucje UE i państwa członkowskie do wykorzystywania swoich kanałów informacyjnych do systematycznego przypominania w obrębie swoich konkretnych ram i kompetencji o stanowisku Parlamentu dotyczącym różnych kwestii związanych z prawami człowieka, przyczyniając się do skuteczności i widoczności wspólnych wysiłków UE; wyraża zaniepokojenie

Środa, 13 grudnia 2017 r.

coraz powszechniejszym stosowaniem niektórych cyfrowych technologii nadzoru podwójnego zastosowania wobec polityków, działaczy i dziennikarzy; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje trwające prace instytucji UE mające na celu aktualizację rozporządzenia Rady (WE) nr 428/2009 z dnia 5 maja 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli wywozu, transferu, pośrednictwa i tranzytu w odniesieniu do produktów podwójnego zastosowania⁽¹⁾; zdecydowanie potępia szykany w internecie, z jakimi coraz częściej spotykają się obrońcy praw człowieka, w tym naruszenia bezpieczeństwa danych przez konfiskaty sprzętu, zdalny nadzór i wycieki danych; wyraża zaniepokojenie w związku z usuwaniem przez platformy internetowe uzasadnionych materiałów dowodowych wideo dotyczących potencjalnych zbrodni wojennych w ramach działań mających na celu usuwanie treści terrorystycznych i propagandy terrorystycznej z tych platform;

14. wyraża zaniepokojenie rosnącą prywatyzacją praworządności w internecie, gdzie przedsiębiorstwa prywatne podejmują decyzje dotyczące ograniczenia praw podstawowych, takich jak wolność słowa, na podstawie własnych regulaminów przeważających nad demokratycznie przyjętymi przepisami;

15. wzywa Komisję do przyjęcia dyrektywy dotyczącej zgłaszania i usuwania nielegalnych treści, zwiększającej przejrzystość i proporcjonalność procedury usuwania, przy jednoczesnym zapewnieniu skutecznych środków odwoławczych dla użytkowników, których treści zostały usunięte niezgodnie z prawem;

16. potępia stosowanie przemocy seksualnej wobec kobiet i dziewcząt, w tym masowe gwałty, niewolnictwo seksualne, zmuszanie do prostytucji i różne formy prześladowań ze względu na płeć, w tym handel ludźmi, turystykę seksualną oraz wszystkie inne formy przemocy fizycznej, seksualnej i psychologicznej, jako narzędzia walki; zwraca uwagę, że przestępstwa na tle płciowym oraz przemoc seksualna zostały sklasyfikowane w statucie rzymskim jako zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciwko ludzkości lub czyny mające znamiona ludobójstwa lub tortur; podkreśla znaczenie obrony praw kobiet, w tym ich praw seksualnych i reprodukcyjnych, za pomocą prawodawstwa, kształcenia i wspierania organizacji społeczeństwa obywatelskiego; wyraża zadowolenie z faktu przyjęcia unijnego planu działania w sprawie równości płci oraz wzmocnienia pozycji kobiet w kontekście współpracy na rzecz rozwoju na lata 2016–2020 zawierającego kompleksowy wykaz działań na rzecz poprawy sytuacji kobiet w zakresie równouprawnienia i wzmocnienia pozycji kobiet; podkreśla, że należy zadbać o jego skuteczne wdrażanie; z zadowoleniem odnosi się również do przyjęcia dokumentu pt. „Strategiczne zaangażowanie na rzecz równości płci w latach 2016–2019” promującego równość płci i prawa kobiet na całym świecie; podkreśla znaczenie ratyfikacji i skutecznego wdrożenia konwencji stambulskiej przez wszystkie państwa członkowskie; podkreśla, że edukacja jest najlepszym narzędziem do walki z dyskryminacją i przemocą wobec kobiet i dzieci; wzywa Komisję, ESDZ oraz wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do intensywniejszego wywiązywania się z obowiązków i ze zobowiązań w obszarze praw kobiet w ramach Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet oraz do zachęcania państw trzecich do wywiązywania się z tych obowiązków i zobowiązań; uważa, że UE powinna nadal uwzględniać wsparcie dla kobiet w operacjach w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO), zapobieganiu konfliktom i odbudowie pokonfliktowej; ponownie podkreśla znaczenie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa; podkreśla znaczenie, jakie ma systematyczny, równy, pełny i aktywny udział kobiet w zapobieganiu konfliktom i ich rozwiązywaniu, w propagowaniu praw człowieka i demokratycznych reform, operacjach pokojowych, pomocy humanitarnej, procesach odbudowy pokonfliktowej i przechodzenia na demokrację, prowadzących do trwałych i stabilnych rozwiązań politycznych; przypomina, że Nagrodę im. Sacharowa w 2016 r. otrzymały Nadia Murad i Lamiya Aji Bashar, ofiary zniewolenia seksualnego ze strony ISIS/Daisz;

17. podkreśla, że dostępna opieka zdrowotna i powszechne przestrzeganie i dostęp do zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz praw w tym zakresie, planowanie rodziny i dostęp do odpowiednich środków higienicznych dla kobiet, do opieki zdrowotnej nad matkami oraz opieki przedporodowej i poporodowej, a także do bezpiecznych usług aborcyjnych to ważne elementy umożliwiające ratowanie kobietom życia, a także przyczyniające się do unikania porodów wysokiego ryzyka oraz do zmniejszenia umieralności niemowląt i dzieci; uznaje za niedopuszczalne, że ciała kobiet i dziewcząt, zwłaszcza w związku z ich zdrowiem seksualnym i reprodukcyjnym oraz prawami w tym zakresie, nadal pozostają ideologicznym polem walki; apeluje do UE i jej państw członkowskich, aby uznały niezbywalne prawa kobiet i dziewcząt do nietykalności cielesnej i samodzielnego podejmowania decyzji, oraz potępia częste przypadki naruszeń praw reprodukcyjnych i seksualnych kobiet, w tym odmowy dostępu do usług planowania rodziny, środków antykoncepcyjnych oraz bezpiecznej i legalnej aborcji;

⁽¹⁾ Dz.U. L 134 z 29.5.2009, s. 1.

Środa, 13 grudnia 2017 r.

18. stanowczo potępia przywrócenie i wydłużenie stosowania tzw. zasady globalnego knebla i jej wpływ na opiekę zdrowotną nad kobietami i dziewczętami oraz ich prawa w skali globalnej; ponawia apel do UE i państw członkowskich o wypełnienie luki finansowej pozostawionej przez Stany Zjednoczone w dziedzinie praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, dzięki wykorzystaniu zarówno krajowych, jak i unijnych środków finansowych na wspieranie rozwoju;

19. przypomina, że równość kobiet i mężczyzn jest jedną z podstawowych zasad UE i jej państw członkowskich, a włączenie kwestii płci do głównego nurtu polityki jest jednym z jej zasadniczych celów przewidzianych w traktatach; z tego względu wzywa Komisję do uwzględnienia aspektu płci we wszelkich przepisach, wytycznych, programach finansowania i działaniach unijnych jako podstawowej zasady UE, szczególnie w odniesieniu do polityk UE w zakresie stosunków zewnętrznych; podkreśla potrzebę wzmocnienia roli delegatur Unii, jak również roli głównej doradczynie Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) ds. płci społeczno-kulturowej dzięki zapewnieniu specjalnego budżetu przeznaczanego na cele będące w zakresie jej kompetencji;

20. wzywa ESDZ, aby zadbała o uwzględnienie wyników 61. sesji Komisji ds. Statusu Kobiet w swojej polityce i aby wyniki te nadały nowy impuls w propagowaniu „wzmocnienia pozycji ekonomicznej kobiet” oraz walce z nierównościami płci w zmieniającym się środowisku pracy;

21. zauważa, że wzmocnienie pozycji kobiet w znacznym stopniu przyczyniło się do budowania społeczeństwa integracyjnego, egalitarnego i pokojowego oraz do osiągnięcia zrównoważonego rozwoju; podkreśla, że we wszystkich celach zrównoważonego rozwoju położony jest wyraźny nacisk na równość płci i wzmocnienie pozycji kobiet i że należy kontynuować wysiłki w celu zapewnienia pełnego przestrzegania praw kobiet oraz skutecznej realizacji polityk wspierających ekonomiczne i społeczne wzmocnienie pozycji kobiet oraz ich udział w podejmowaniu decyzji; podkreśla, że należy zwrócić szczególną uwagę na „wzmocnienie pozycji kobiet należących do ludności tubylczej”;

22. podkreśla, że należy zachęcać kobiety do organizowania się w związki zawodowe i że nie powinny one być dyskryminowane podczas ubiegania się o finansowanie przedsiębiorstw;

23. wzywa UE do wspierania wszelkich stowarzyszeń kobiecych, które codziennie działają na rzecz kobiet znajdujących się w sytuacjach kryzysów humanitarnych oraz konfliktów;

24. ponownie podkreśla pilną potrzebę powszechnej ratyfikacji i skutecznego wdrożenia Konwencji ONZ o prawach dziecka i dołączonych do niej protokołów fakultatywnych w celu zapewnienia dzieciom ochrony prawnej; podkreśla, że dzieci są często narażone na konkretne nadużycia, w tym małżeństwa dzieci lub okaleczanie narządów płciowych, i dlatego wymagają wzmożonej ochrony; podkreśla, że praca dzieci, rekrutowanie ich do udziału w konfliktach zbrojnych oraz wczesne i przymusowe małżeństwa dzieci pozostają krytycznymi problemami w niektórych krajach; domaga się, by UE systematycznie konsultowała się z właściwymi lokalnymi i międzynarodowymi organizacjami praw dziecka oraz poruszała kwestie zobowiązań państw-stron do wdrożenia konwencji w ramach dialogów politycznych i dotyczących praw człowieka z państwami trzecimi; z zadowoleniem przyjmuje strategię Rady Europy na rzecz praw dziecka (2016–2021); wzywa UE, aby nadal promowała za pośrednictwem swych delegatur zewnętrznych podręcznik UE i UNICEF-u na temat praw dziecka „Uwzględnianie praw dziecka we współpracy rozwojowej”, a także aby odpowiednio szkolono personel delegatur Unii w tym zakresie; ponawia swój apel do Komisji o zaproponowanie kompleksowej strategii na rzecz praw dziecka oraz planu działania na okres następnych pięciu lat w celu nadania priorytetu prawom dziecka w polityce zewnętrznej UE; przyjmuje z zadowoleniem, że w ramach Instrumentu Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju na 2016 r. przydzielono zasoby na potrzeby wsparcia agencji ONZ w przeprowadzaniu działań ukierunkowanych na problematykę praw dziecka, których celem musi być maksymalne zwiększenie faktycznych korzyści dla dzieci w potrzebie, zwłaszcza w zakresie systemowej opieki zdrowotnej oraz dostępu do edukacji, wody i urządzeń sanitarnych; wzywa do pilnego rozwiązania kwestii dzieci będących bezpaństwowcami, w szczególności tych, które urodziły się poza krajem pochodzenia rodziców, a także dzieci-migrantów;

25. zdecydowanie potępia wszelkie formy dyskryminacji, w tym ze względu na rasę, kolor skóry, religię, płeć, orientację seksualną, cechy płciowe, język, kulturę, pochodzenie społeczne, przynależność kastową, urodzenie, wiek, niepełnosprawność lub jakikolwiek inny status; podkreśla, że UE powinna wzmocnić wysiłki służące wykorzenieniu wszystkich rodzajów dyskryminacji, rasizmu, ksenofobii i innych form nietolerancji za sprawą dialogów w dziedzinie praw człowieka i dialogów politycznych, działalności delegatur Unii i dyplomacji publicznej; podkreśla ponadto, że UE powinna nadal promować ratyfikację i pełne wdrażanie wszystkich konwencji ONZ wspierających tę kwestię;

Środa, 13 grudnia 2017 r.

26. przypomina, że handel ludźmi oznacza werbowanie, transport, przekazywanie, przechowywanie lub przyjmowanie osób z zastosowaniem gróźb, użyciem siły lub wykorzystaniem innej formy przymusu, uprowadzenia, oszustwa, wprowadzenia w błąd, nadużycia władzy lub wykorzystania słabości, wręczenia lub przyjęcia płatności lub korzyści dla uzyskania zgody osoby mającej kontrolę nad inną osobą, w celu wykorzystania; wzywa UE i państwa członkowskie do podjęcia środków służących ograniczeniu popytu, który sprzyja wszelkim formom wykorzystywania osób, zwłaszcza kobiet i dzieci, prowadzącym do handlu nimi, przy jednoczesnym zachowaniu podejścia opartego na prawach człowieka i skupionego na ofiarach; przypomina o konieczności wdrożenia przez państwa członkowskie strategii UE na rzecz wyeliminowania handlu ludźmi oraz dyrektywy 2011/36/UE⁽¹⁾ dotyczącej tego zagadnienia; wyraża głębokie zaniepokojenie skrajną podatnością migrantów i uchodźców na wykorzystanie, przemyt i handel ludźmi; podkreśla konieczność utrzymania rozróżnienia pojęć handlu ludźmi i przemytu migrantów;

27. potępia ciągłe naruszenia praw człowieka popełniane wobec ludzi cierpiących z powodu segregacji kastowej i dyskryminacji o podłożu kastowym, w tym odmowy równego traktowania, dostępu do systemu prawnego i zatrudnienia, ciągłej segregacji i wynikających z podziałów kastowych barier, które uniemożliwiają rozwój oraz korzystanie z podstawowych praw człowieka; ponawia apel o opracowanie unijnej polityki dotyczącej dyskryminacji o podłożu kastowym i o to, by UE wykorzystwała każdą okazję do wyrażenia głębokiego zaniepokojenia takimi naruszeniami praw człowieka; nalega, by UE i jej państwa członkowskie zintensyfikowały wysiłki i wspierały powiązane inicjatywy na szczeblu ONZ i delegacji poprzez wdrażanie i monitorowanie celów zrównoważonego rozwoju na 2030 r., monitorowanie nowych wytycznych ONZ dotyczących dyskryminacji ze względu na pochodzenie oraz wspieranie państw w realizacji zaleceń struktur ONZ ds. praw człowieka w sprawie dyskryminacji o podłożu kastowym;

28. zauważa z wielkim zaniepokojeniem, że mniejszości, takie jak mniejszości etniczne, językowe i religijne, osoby LGBTI, osoby niepełnosprawne, kobiety, dzieci, osoby ubiegające się o azyl i migranci, są nadal w zwiększonym stopniu zagrożone dyskryminacją oraz szczególnie narażone na zmiany i zaburzenia polityczne, gospodarcze, środowiskowe i związane z zatrudnieniem; odnotowuje, że wiele osób ma niewielki dostęp do reprezentacji politycznej lub nie ma go wcale oraz jest mocno dotkniętych ubóstwem; podkreśla, że UE powinna wzmocnić wysiłki, aby wyeliminować naruszenia praw człowieka popełniane wobec mniejszości; podkreśla, że społeczności mniejszościowe mają szczególne potrzeby oraz że należy im zagwarantować pełny dostęp i równe traktowanie we wszystkich obszarach życia gospodarczego, społecznego, politycznego i kulturalnego;

29. przyjmuje z zadowoleniem ratyfikację Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych (UNCPRD) i podkreśla znaczenie jej skutecznego wdrożenia przez zarówno państwa członkowskie, jak i instytucje UE; podkreśla, że niepełnosprawność nie pozbawia osób godności ludzkiej, co pociąga za sobą obowiązek państwa do ochrony osób niepełnosprawnych; podkreśla w szczególności potrzebę wiarygodnego włączenia zasady powszechnej dostępności i praw osób niepełnosprawnych do wszystkich odpowiednich instrumentów polityki UE, w tym w obszarze współpracy na rzecz rozwoju, oraz zwraca uwagę na nakazowy i horyzontalny charakter tego zagadnienia; wzywa UE do włączenia walki z dyskryminacją ze względu na niepełnosprawność do swojej polityki w dziedzinie działań zewnętrznych i pomocy rozwojowej; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje uwzględnienie praw osób niepełnosprawnych w nowym konsensusie europejskim w sprawie rozwoju;

30. ponownie wyraża poparcie dla systematycznego uwzględniania klauzul praw człowieka w porozumieniach międzynarodowych między UE i państwami trzecimi, w tym w umowach handlowych i inwestycyjnych; przypomina, że wszystkie prawa człowieka muszą być uznawane za prawa posiadające taką samą wartość, niepodzielne, współzależne i wzajemnie powiązane; wzywa Komisję do skutecznego i systematycznego monitorowania wdrażania takich klauzul oraz do przekazywania Parlamentowi regularnych sprawozdań na temat poszanowania praw człowieka w krajach partnerskich; wzywa Komisję do przyjęcia bardziej zorganizowanego i strategicznego podejścia do dialogów na temat praw człowieka w ramach przyszłych umów; wyraża pozytywne zdanie na temat systemu preferencji GSP+ jako środka do stymulowania skutecznego wdrażania 27 podstawowych konwencji międzynarodowych w obszarze praw człowieka i norm pracy; apeluje o rzeczywiste wdrożenie GSP+ i oczekuje, że Komisja przekaże Parlamentowi i Radzie sprawozdanie na temat stanu jego ratyfikacji oraz postępów poczynionych w ramach tego programu; przypomina o znaczeniu właściwego wdrażania Wytycznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka;

31. potwierdza, że działalność wszystkich przedsiębiorstw, w tym europejskich przedsiębiorstw działających w państwach trzecich, powinna być w pełni zgodna z międzynarodowymi standardami praw człowieka i wzywa UE i jej państwa członkowskie do zadbania o to, by tak się stało; potwierdza ponadto znaczenie propagowania społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw oraz znaczenie europejskich przedsiębiorstw odgrywających wiodącą rolę w promowaniu międzynarodowych standardów dotyczących działalności gospodarczej i praw człowieka, podkreślając, że współpraca między organizacjami praw człowieka a organizacjami biznesowymi wzmocniłaby lokalne podmioty i wspierałaby społeczeństwo obywatelskie; potwierdza, że globalne łańcuchy wartości mogą przyczynić się do wzmocnienia międzynarodowych podstawowych norm pracy, norm środowiskowych i norm społecznych oraz stanowią szansę i wyzwania w odniesieniu do zrównoważonego postępu i propagowania praw człowieka, zwłaszcza w krajach

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 15.4.2011, s. 1.

Środa, 13 grudnia 2017 r.

rozwijających się; wzywa UE do pełnienia aktywniejszej roli w dążeniu do odpowiedniego, uczciwego, przejrzystego i zrównoważonego zarządzania globalnymi łańcuchami wartości, a także łagodzenia wszelkiego negatywnego wpływu na prawa człowieka, w tym naruszeń praw pracowniczych; zwraca jednak uwagę, że w przypadku naruszeń praw człowieka związanych z działalnością gospodarczą należy zagwarantować ofiarom skuteczny dostęp do środków zaradczych; wzywa Komisję do zapewnienia, by projekty wspierane przez EBI były zgodne z polityką UE i zobowiązaniami w zakresie praw człowieka; zwraca uwagę na toczące się negocjacje w sprawie wiążącego traktatu dotyczącego korporacji transnarodowych i innych przedsiębiorstw w związku z prawami człowieka; zachęca UE do konstruktywnego udziału w takich negocjacjach;

32. wzywa UE i jej państwa członkowskie, aby wykorzystały cały swój potencjał polityczny, by zapobiec wszelkim czynom, które można by uznać za ludobójstwo, zbrodnię wojenną lub zbrodnię przeciwko ludzkości, skutecznie i w sposób skoordynowany reagowały w przypadkach, gdy dochodzi do takich zbrodni, zmobilizowały wszystkie zasoby niezbędne do postawienia przed sądem wszystkich osób odpowiedzialnych, w tym przez stosowanie zasady represji wszechświatowej, a także pomagały ofiarom oraz wspierały procesy stabilizacji i pojednania; apeluje do społeczności międzynarodowej, by ustanowiła instrumenty minimalizujące luki w odniesieniu do ostrzegania i reagowania, takie jak system wczesnego ostrzegania UE, tak aby zapobiegać powstawaniu, odradzaniu się i eskalacji gwałtownych konfliktów;

33. apeluje do UE o zapewnienie wsparcia organizacjom (w tym organizacjom pozarządowym, organizacjom zajmującym się dochodzeniami na podstawie otwartych źródeł informacji oraz społeczeństwu obywatelskiemu), które gromadzą, zachowują i chronią dowody, cyfrowe i inne, popełnionych przestępstw, aby ułatwić ich międzynarodowe ściganie;

34. wyraża głębokie zaniepokojenie niszczeniem obiektów dziedzictwa kulturowego w Syrii, Iraku, Jemenie i Libii; zauważa, że spośród 38 zagrożonych obiektów dziedzictwa kulturowego 22 znajdują się na Bliskim Wschodzie; wspiera działania w ramach inicjatywy na rzecz ratowania dziedzictwa kulturowego oraz związane z nią działania w zakresie gromadzenia danych w Syrii i Iraku związanych z niszczeniem dziedzictwa archeologicznego i kulturowego;

35. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki UE związane ze wspieraniem Bezstronnego i Niezależnego Międzynarodowego Mechanizmu na rzecz Syrii utworzonego przez ONZ w celu ścigania poważnych przestępstw popełnionych w Syrii; podkreśla potrzebę utworzenia podobnego niezależnego mechanizmu w Iraku; wzywa UE i państwa członkowskie, które jeszcze tego nie zrobiły, do wniesienia wkładu finansowego na rzecz Bezstronnego i Niezależnego Międzynarodowego Mechanizmu na rzecz Syrii;

36. zdecydowanie potępia potworne zbrodnie i naruszenia praw człowieka popełniane przez podmioty państwowe i niepaństwowe; jest wstrząśnięty rozmiarami popełnionych zbrodni, które obejmują morderstwa, tortury, gwałty jako narzędzie walki, zniewolenie i niewolnictwo seksualne, werbunek dzieci do wojska, wymuszoną zmianę religii oraz systematyczne przeprowadzanie „czystek” i zabójstw wśród osób należących do mniejszości religijnych; przypomina, że wydarzenia, które dotknęły mniejszości religijne na terytoriach kontrolowanych przez ISIS/Daisz zostały zakwalifikowane przez Parlament Europejski w jego rezolucji z dnia 12 lutego 2015 r. w sprawie kryzysu humanitarnego w Iraku i Syrii, zwłaszcza w kontekście Państwa Islamskiego, jako ludobójstwo⁽¹⁾; podkreśla, że UE i jej państwa członkowskie powinny wspierać ściganie członków niepaństwowych grup takich jak ISIS/Daisz, zwracając się do Rady Bezpieczeństwa ONZ o przyznanie jurysdykcji Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu (MTK) lub zapewnienie wymierzania sprawiedliwości za pośrednictwem trybunału ad hoc lub represji wszechświatowej;

37. potwierdza swoje pełne poparcie dla MTK, statutu rzymskiego, Biura Prokuratora, jego działania *motu proprio*, a także postępów w zakresie wszczynania nowych śledztw, co jest jednym z podstawowych sposobów zwalczania bezkarności masowych aktów okrucieństwa; wzywa wszystkie państwa członkowskie do ratyfikowania zmian z Kampali, które dotyczą zbrodni agresji, i do dodania „masowych aktów okrucieństwa” do wykazu zbrodni podlegających kompetencji UE; potępia wszelkie próby podważania ich legitymacji lub niezależności oraz wzywa UE i państwa członkowskie do stałej współpracy na rzecz wspierania dochodzeń i orzeczeń MTK w celu ukrócenia bezkarności przestępczości międzynarodowej, w tym w odniesieniu do aresztowania osób ściganych przez MTK; wzywa UE i jej państwa członkowskie do konsekwentnego wspierania analiz, dochodzeń i decyzji MTK oraz do podejmowania działań mających na celu zapobieganie przypadkom braku współpracy z MTK oraz skuteczne reagowanie w takich sytuacjach i zapewnienie odpowiedniego finansowania; przyjmuje z zadowoleniem spotkanie, do którego doszło w dniu 6 lipca 2016 r. między UE a przedstawicielami MTK w Brukseli, dotyczące przygotowania 2. posiedzenia okrągłego stołu UE–MTK i mające na celu umożliwienie odpowiednim pracownikom MTK i instytucji Unii Europejskiej określenie wspólnych obszarów zainteresowania, wymianę informacji dotyczących właściwych działań i zapewnienie lepszej współpracy między obiema stronami; odnotowuje z ogromnym ubolewaniem niedawne zapowiedzi wypowiedzenia statutu rzymskiego, co jest problematyczne ze względu na dostęp ofiar do wymiaru sprawiedliwości i powinno zostać stanowczo potępione; uważa, że Komisja, ESDZ i państwa członkowskie powinny nadal zachęcać państwa trzecie do ratyfikacji i stosowania statutu

⁽¹⁾ Dz.U. C 310 z 25.8.2016, s. 35.

Środa, 13 grudnia 2017 r.

rzymskiego; ponawia apel do wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, aby wyznaczyła specjalnego przedstawiciela UE ds. międzynarodowego prawa humanitarnego i międzynarodowego wymiaru sprawiedliwości, mającego uprawnienia, by upowszechniać, uwypuklać i reprezentować zaangażowanie UE na rzecz walki z bezkarnością i na rzecz MTK we wszystkich aspektach unijnej polityki zagranicznej; wzywa UE i jej państwa członkowskie do wspierania mechanizmów ONZ dotyczących odpowiedzialności oraz rezolucji dotyczących odpowiedzialności na forach wielostronnych ONZ, w tym w Radzie Praw Człowieka;

38. apeluje do UE, aby wzmogła wysiłki służące promowaniu praworządności i niezawisłości sądownictwa na szczeblu dwu- i wielostronnym jako podstawowej zasady służącej konsolidacji demokracji; zachęca UE, by wspierała uczciwe wymierzanie sprawiedliwości na całym świecie, służąc pomocą podczas przeprowadzania reform ustawodawczych i instytucjonalnych w państwach trzecich; zachęca ponadto delegatury Unii i ambasady państw członkowskich do systematycznego monitorowania procesów sądowych w celu promowania niezawisłości sądownictwa;

39. wyraża głębokie zaniepokojenie rosnącą liczbą migrantów, uchodźców i osób ubiegających się o azyl, w tym coraz większą liczbą kobiet jako ofiarami konfliktów, przemocy, prześladowań, upadku państwowości, ubóstwa, nielegalnej migracji, handlu ludźmi i przemytu ludzi, a także solidaryzuje się z tymi osobami; podkreśla pilną potrzebę podjęcia rzeczowych kroków w celu zajęcia się podstawowymi przyczynami przepływów migracyjnych oraz opracowania długoterminowych rozwiązań opartych na przestrzeganiu praw człowieka, a tym samym podjęcia kwestii zewnętrznego wymiaru kryzysu uchodźczego, w tym dzięki znalezieniu trwałych rozwiązań konfliktów w naszym sąsiedztwie, np. w drodze rozwoju współpracy i partnerstw z zainteresowanymi państwami trzecimi, które są zgodne z prawem międzynarodowym i zapewniają poszanowanie praw człowieka w tych państwach; wyraża głębokie zaniepokojenie przemocą wobec dzieci-migrantów, w tym zaginionych, pozbawionych opieki dzieci-migrantów, i apeluje o przesiedlenie, programy łączenia rodzin i korytarze humanitarne; jest głęboko zaniepokojony trudną sytuacją i rosnącą liczbą osób wewnętrznie przesiedlonych i wzywa do ich bezpiecznego powrotu, przesiedlenia lub lokalnej integracji; wzywa UE i jej państwa członkowskie do zapewniania pomocy humanitarnej w dziedzinie kształcenia, mieszkalnictwa, zdrowia oraz w innych obszarach humanitarnych, które wspierają uchodźców znajdujących się najbliżej swojego kraju pochodzenia, oraz do właściwego wdrażania polityki w zakresie powrotów; podkreśla potrzebę kompleksowego podejścia do migracji, które jest oparte na poszanowaniu praw człowieka, oraz wzywa UE do podjęcia współpracy z ONZ, organizacjami regionalnymi, rządami i NGO; wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia wspólnego europejskiego pakietu azylowego i wspólnego prawodawstwa w zakresie migracji, w szczególności w celu ochrony szczególnie narażonych osób ubiegających się o azyl; podkreśla, że koncepcja bezpiecznych krajów i bezpiecznych krajów pochodzenia nie powinna uniemożliwiać indywidualnych ocen wniosków o azyl; przestrzega przed instrumentalizacją polityki zagranicznej UE jako „zarządzania migracją”; apeluje do UE i państw członkowskich o zapewnienie pełnej przejrzystości w odniesieniu do funduszy przyznawanych państwom trzecim na potrzeby współpracy w dziedzinie migracji oraz zagwarantowanie, że taka współpraca nie przynosi korzyści strukturalnym biorącym udział w naruszeniach praw człowieka, lecz raczej idzie w parze z działaniami na rzecz poprawy sytuacji w zakresie praw człowieka w tych krajach;

40. uważa, że współpraca na rzecz rozwoju powinna iść w parze z propagowaniem praw człowieka i zasad demokracji, w tym praworządności i dobrych rządów; przypomina w tym kontekście, że ONZ uznała, iż bez podejścia opartego na poszanowaniu praw człowieka nie można w pełni osiągnąć celów rozwoju; przypomina ponadto, że UE zobowiązała się do wspierania krajów partnerskich, uwzględniając ich sytuację rozwojową i poczynione przez nie postępy w dziedzinie praw człowieka i demokracji;

41. zaznacza, że odsetek osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym jest wyższy wśród kobiet i wzywa Komisję do wzmocnienia wysiłków zmierzających do wdrażania środków na rzecz zwalczania ubóstwa i wykluczenia społecznego w ramach jej strategii politycznych na rzecz rozwoju;

42. przypomina, że drugie kryterium wspólnego stanowiska Rady 2008/944/WPZiB zobowiązuje państwa członkowskie do sprawdzania pozwolenia na wywóz broni pod kątem przestrzegania praw człowieka w kraju docelowym; przypomina w związku z tym zobowiązanie podjęte przez Komisję w planie działania UE dotyczącym praw człowieka i demokracji w odniesieniu do sił bezpieczeństwa i realizacji polityki UE w zakresie praw człowieka, w tym do opracowania i wdrożenia polityki należytej staranności w tym zakresie;

43. ponawia apel o zajęcie przez UE wspólnego stanowiska w sprawie wykorzystywania uzbrojonych bezzałogowych statków powietrznych, które będzie stało na straży praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego oraz będzie uwzględniało takie kwestie jak ramy prawne, proporcjonalność, rozliczalność, ochrona ludności cywilnej i przejrzystość; ponownie nalega, by UE zakazała opracowywania, produkcji i stosowania w pełni autonomicznej broni, która umożliwia przeprowadzanie ataków bez interwencji człowieka;

Środa, 13 grudnia 2017 r.

44. uważa, że UE powinna kontynuować wysiłki w dążeniu do wzmocnienia poszanowania praw człowieka przysługujących osobom LGBTI zgodnie z wytycznymi UE w tym obszarze; wzywa do pełnego wdrożenia tych wytycznych, w tym przez szkolenia dla pracowników UE w państwach trzecich; potępia fakt, że w 72 państwach homoseksualizm nadal jest uznawany za niezgodny z prawem, wyraża zaniepokojenie, że w 13 z tych państw jest kara śmierci, i uważa, że brutalne praktyki oraz akty przemocy wobec osób ze względu na orientację seksualną, takie jak przymusowe ujawnienie preferencji homoseksualnych, przestępstwa z nienawiści, mowa nienawiści w internecie i poza nim oraz gwałty korekcyjne nie powinny pozostać bezkarne; przyjmuje do wiadomości legalizację małżeństw lub związków cywilnych osób tej samej płci w niektórych krajach i zachęca do ich dalszego uznawania; potępia naruszanie nietykalności cielesnej kobiet i grup mniejszości; wzywa państwa do zakazania tych praktyk, ścigania sprawców i wspierania ofiar;

45. ponownie podkreśla kluczowe znaczenie zwalczania wszelkich form korupcji w celu zapewnienia praworządności, demokracji i poszanowania praw człowieka; stanowczo potępia wszelkie działania sprzyjające takim praktykom korupcyjnym;

46. przypomina, że korupcja stanowi zagrożenie dla równego korzystania z praw człowieka oraz podważa procesy demokratyczne, takie jak praworządność oraz uczciwe wymierzanie sprawiedliwości; uważa, że UE powinna podkreślać w ramach wszystkich platform dialogu z państwami trzecimi znaczenie uczciwości, odpowiedzialności i właściwego zarządzania sprawami publicznymi, finansami publicznymi i mieniem publicznym, o czym jest mowa w Konwencji NZ przeciwko korupcji; zaleca, aby UE wykorzystywała swoją wiedzę ekspercką, by bardziej spójnie i systematycznie wspierać państwa trzecie w zwalczaniu korupcji przez tworzenie i umacnianie niezależnych i skutecznych instytucji antykorupcyjnych; wzywa w szczególności Komisję, by wynegocjowała przepisy dotyczące walki z korupcją we wszystkich przyszłych umowach handlowych będących przedmiotem negocjacji z państwami trzecimi;

47. podkreśla podstawowe zobowiązania i obowiązki państw i innych podmiotów odpowiedzialnych w zakresie łagodzenia zmiany klimatu, zapobiegania jej niekorzystnemu oddziaływaniu na prawa człowieka oraz promowania spójności polityki w celu zapewnienia, by wysiłki w zakresie łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do zmiany klimatu były odpowiednie, wystarczająco ambitne, niedyskryminacyjne i zgodne pod innymi względami ze zobowiązaniami w zakresie praw człowieka; podkreśla, że według szacunków ONZ do 2050 r. pojawi się wielu przesiedleńców ekologicznych; podkreśla powiązania między polityką handlową, polityką ochrony środowiska i polityką rozwojową oraz możliwe pozytywne i negatywne skutki tych obszarów polityki dla poszanowania praw człowieka; z zadowoleniem przyjmuje międzynarodowe zaangażowanie na rzecz wspierania integracji zagadnień związanych z klęskami żywiołowymi, katastrofami naturalnymi i zmianami klimatu z prawami człowieka;

48. podkreśla, że w ostatnich latach zjawiska masowego wykupu i dzierżawy gruntów znacząco przybrały na sile w krajach rozwijających się; uważa, że walka z eksploatacją i zawłaszczaniem zasobów musi stanowić działanie priorytetowe; potępia praktyki takie jak masowy wykup i dzierżawa ziemi oraz nadmierna eksploatacja zasobów naturalnych; wzywa Komisję do podjęcia pilnych działań w odpowiedzi na postulaty Parlamentu Europejskiego wyrażone w licznych rezolucjach w tej sprawie;

49. podkreśla znaczenie uwzględnienia praw człowieka w polityce społecznej, oświatowej, zdrowotnej i bezpieczeństwa, a także dostępu do takich dóbr i usług jak woda lub urządzenia sanitarne;

50. apeluje do instytucji międzynarodowych, rządów krajowych, organizacji pozarządowych i obywateli o harmonijną współpracę w celu ustanowienia odpowiednich ram regulacyjnych, aby zagwarantować dostęp do minimalnej ilości wody dla wszystkich ludzi na świecie; podkreśla, że woda nie powinna być traktowana jako towar, lecz jako kwestia rozwoju i zrównoważonego wykorzystania zasobów oraz że prywatyzacja wody nie zwalnia państw z ich obowiązków w zakresie praw człowieka; wzywa kraje, w których woda jest jedną z przyczyn napięć lub konfliktów do współpracy w odniesieniu do dzielenia się zasobami wodnymi, aby stworzyć sytuację korzystną dla wszystkich, sprzyjającą zrównoważonemu wykorzystaniu zasobów i pokojowemu rozwojowi regionu;

Podjęcie wyzwań i działań związanych ze wspieraniem demokracji

51. podkreśla, że UE powinna nadal aktywnie wspierać demokratyczne i skuteczne instytucje działające w dziedzinie praw człowieka oraz społeczeństwo obywatelskie w wysiłkach związanych z promowaniem demokracji; przyjmuje z zadowoleniem nieocenioną pomoc zapewnianą na świecie organizacjom społeczeństwa obywatelskiego w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka (EIDHR), który nadal stanowi sztandarowy instrument UE we wdrażaniu jej zewnętrznej polityki w zakresie praw człowieka; ponadto z zadowoleniem przyjmuje konsekwentne wysiłki Europejskiego Funduszu na rzecz Demokracji w zakresie promowania demokracji oraz poszanowania podstawowych praw i wolności we wschodnim i w południowym sąsiedztwie UE;

Środa, 13 grudnia 2017 r.

52. przypomina, że doświadczenia i wnioski z przejścia do demokracji w ramach polityki rozszerzenia i sąsiedztwa mogłyby w pozytywny sposób przyczynić się do wskazania najlepszych praktyk, które mogłyby zostać zastosowane do wspierania i konsolidowania innych procesów demokratyzacji na całym świecie;

53. ponawia w tym kontekście swój apel do Komisji o opracowanie unijnych wytycznych dotyczących wspierania demokracji;

54. zaleca, aby UE wzmogła wysiłki zmierzające do opracowania bardziej kompleksowego podejścia do procesów demokratyzacji, które obejmują nie tylko wolne i uczciwe wybory, ale również inne aspekty, z myślą o wzmocnieniu instytucji demokratycznych i zaufania publicznego do procedur wyborczych na całym świecie;

55. odnosi się z zadowoleniem do ośmiu misji obserwacji wyborów i ośmiu misji ekspertów ds. wyborów przeprowadzonych na całym świecie przez UE w 2016 r.; podkreśla, że od 2015 r. UE zorganizowała 17 misji obserwacji wyborów i 23 misje ekspertów ds. wyborów; powtarza swoją pozytywną opinię na temat stałego unijnego wsparcia dla procedur wyborczych oraz pomocy i wsparcia ze strony UE dla obserwatorów krajowych; z zadowoleniem przyjmuje i w pełni popiera w tym względzie prace Zespołu ds. Wspierania Demokracji i Koordynacji Wyborów;

56. przypomina o znaczeniu odpowiednich działań następczych podejmowanych na podstawie sprawozdań i zaleceń misji obserwacji wyborów jako sposobu zwiększenia ich oddziaływania i wzmocnienia unijnego wsparcia dla standardów demokratycznych w zainteresowanych krajach;

57. przyjmuje z zadowoleniem, że w bieżącym planie działania dotyczącym praw człowieka i demokracji Komisja, ESDZ i państwa członkowskie zobowiązały się do bardziej zdecydowanego i konsekwentnego zaangażowania we współpracę w państwach trzecich z organami wyborczymi, instytucjami parlamentarnymi i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego w celu przyczyniania się do wzmocnienia ich pozycji, a tym samym do umocnienia procesów demokratycznych;

58. podkreśla, że unijna polityka rozszerzenia jest jednym z najskuteczniejszych narzędzi służących wzmocnieniu poszanowania zasad demokracji i praw człowieka w świetle obecnych zmian politycznych w krajach kandydujących i potencjalnych krajach kandydujących; apeluje do Komisji o wzmocnienie wysiłków w zakresie wspierania wzmocnienia demokratycznej kultury politycznej, poszanowania praworządności, niezależności mediów i sądownictwa oraz walki z korupcją w tych krajach; wyraża przekonanie, że najważniejszym elementem zaktualizowanej europejskiej polityki sąsiedztwa powinna nadal być ochrona, aktywne propagowanie i egzekwowanie praw człowieka i zasad demokracji; ponownie podkreśla fakt, że ochrona, aktywne propagowanie i egzekwowanie praw człowieka i demokracji leży w interesie zarówno krajów partnerskich, jak i UE; podkreśla również, że UE powinna utrzymać swoje zobowiązanie wobec partnerów, szczególnie w swoim sąsiedztwie, w zakresie wspierania reform gospodarczych, społecznych i politycznych, ochrony praw człowieka oraz wspierania budowania praworządności, jako że są to najlepsze sposoby umacniania porządku międzynarodowego i zapewnienia stabilności w sąsiedztwie; przypomina, że Unia dla Śródziemnomorza może i powinna kształtować dialog polityczny w tym obszarze oraz promować realizację zaplanowanych działań w dziedzinie praw człowieka i demokracji w tym regionie; podkreśla, że każdy kraj dążący do przystąpienia do UE musi zagwarantować pełne poszanowanie praw człowieka i ściśle spełniać kryteria kopenhaskie, których nieprzestrzeganie może prowadzić do zamrożenia negocjacji;

59. podkreśla, że budowanie pokoju obejmuje wysiłki mające na celu zapobieganie konfliktom i ich ograniczanie oraz wzmocnianie odporności instytucji politycznych, społeczno-gospodarczych i bezpieczeństwa, aby zapewnić podstawę dla trwałego pokoju i zrównoważonego rozwoju w dłuższej perspektywie czasowej; zwraca uwagę, że promowanie praworządności, dobrych rządów i praw człowieka ma zasadnicze znaczenie dla zbudowania trwałego pokoju;

Zapewnianie kompleksowego i spójnego podejścia do praw człowieka i demokracji za pośrednictwem polityki UE

60. przyjmuje do wiadomości przyjęcie sprawozdania rocznego UE dotyczącego praw człowieka i demokracji w 2016 r.; uważa, że sprawozdanie roczne jest nieodzownym narzędziem służącym kontroli, komunikacji i debacie na temat polityki UE w dziedzinie praw człowieka i demokracji na świecie oraz cennym instrumentem zapewniającym kompleksowy przegląd unijnych priorytetów, wysiłków, jak również wyzwań w tym obszarze, i które może być wykorzystane do określenia dalszych sposobów skutecznego radzenia sobie z tymi wyzwaniami;

Środa, 13 grudnia 2017 r.

61. stanowczo ponawia apel do wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa o udział w debacie z posłami do Parlamentu na dwóch posiedzeniach plenarnych rocznie, tj. po zaprezentowaniu sprawozdania rocznego i w odpowiedzi na swoje własne sprawozdanie; przypomina o znaczeniu ciągłego dialogu międzyinstytucjonalnego dotyczącego działań następczych w związku z przyjętymi w trybie pilnym rezolucjami Parlamentu w sprawie praw człowieka; przypomina, że odpowiedzi na piśmie odgrywają istotną rolę w stosunkach międzyinstytucjonalnych, ponieważ umożliwiają podejmowanie systematycznych i pogłębionych działań następczych dotyczących wszystkich kwestii poruszonych przez Parlament i w ten sposób przyczyniają się do wzmocnienia skutecznej koordynacji; apeluje do wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii oraz ESDZ o udzielenie wyczerpujących odpowiedzi na pisemne zapytania oraz zajęcie się kwestiami praw człowieka poruszonymi na najwyższym szczeblu dialogu z zaangażowanymi krajami;

62. wyraża uznanie dla ESDZ i Komisji w związku z przedstawieniem przez nie wyczerpujących sprawozdań dotyczących działań podjętych przez UE w dziedzinie praw człowieka i demokracji w 2016 r.; uważa jednak, że należy poprawić obecny format sprawozdania rocznego dotyczącego praw człowieka i demokracji poprzez uwzględnienie w nim lepszego przeglądu konkretnego wpływu działań UE na prawa człowieka i demokrację w państwach trzecich;

63. ponownie wyraża pogląd, że przyjęcie ram strategicznych UE i pierwszego planu działania dotyczącego praw człowieka i demokracji w 2012 r. stanowiło dla UE ważny krok na rzecz umieszczenia praw człowieka i demokracji w samym centrum jej stosunków zewnętrznych; wyraża zadowolenie z przyjęcia przez Radę w lipcu 2015 r. nowego planu działania dotyczącego praw człowieka i demokracji na lata 2015–2019 oraz przeprowadzenia przeglądu śródkresowego w 2017 r.; wzywa wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, ESDZ, Komisję, Radę i państwa członkowskie do zapewnienia skutecznego i spójnego wdrożenia bieżącego planu działania, w tym przez rzeczywistą współpracę z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego; podkreśla, że państwa członkowskie powinny przygotować sprawozdania z wdrażania tego planu; zwraca szczególną uwagę na znaczenie zwiększenia skuteczności i maksymalizacji lokalnego oddziaływania narzędzi wykorzystywanych do wspierania poszanowania praw człowieka i demokracji na świecie;

64. ponownie wyraża pogląd o potrzebie trwałego porozumienia i większej koordynacji między państwami członkowskimi i instytucjami Unii Europejskiej oraz rzeczywistej współpracy z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego na szczeblu lokalnym, krajowym i międzynarodowym w celu spójnego i konsekwentnego realizowania zaplanowanych działań w dziedzinie praw człowieka i demokracji; zdecydowanie podkreśla, że państwa członkowskie powinny wziąć większą odpowiedzialność za wdrażanie planu działania i ram strategicznych UE oraz wykorzystywać je jako program działań na rzecz propagowania praw człowieka i demokracji w stosunkach dwu- i wielostronnych;

65. dostrzega kluczową rolę specjalnego przedstawiciela UE ds. praw człowieka Stavrosa Lambrinidisa w zwiększaniu widoczności UE oraz jej skuteczności w ochronie i promowaniu praw człowieka i zasad demokracji na całym świecie, a także podkreśla jego rolę w promowaniu konsekwentnego i spójnego wdrażania polityki UE w dziedzinie praw człowieka; przyjmuje z zadowoleniem przedłużenie mandatu specjalnego przedstawiciela UE ds. praw człowieka do dnia 28 lutego 2019 r. oraz ponawia swój apel o przekształcenie tego mandatu w mandat stały; zaleca w związku z tym, aby specjalny przedstawiciel UE ds. praw człowieka miał uprawnienia do inicjatywy własnej, był bardziej widoczny dla ogółu społeczeństwa oraz dysponował odpowiednim personelem i odpowiednimi zasobami finansowymi umożliwiającymi pełne wykorzystanie potencjału tego stanowiska; zaleca ponadto, aby specjalny przedstawiciel UE ds. praw człowieka zwiększył przejrzystość swoich działań, planów, sprawozdań z postępu prac czy przeglądów;

66. ubolewa, że dostęp do informacji na temat prac i poziomu oddziaływania specjalnego przedstawiciela UE ds. praw człowieka można uzyskać jedynie częściowo poprzez przegląd rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka, jego wpisów w mediach społecznościowych oraz dostępnych przemówień;

67. w pełni popiera krajowe strategie w dziedzinie praw człowieka, które dostosowują działania UE do szczególnej sytuacji i potrzeb każdego kraju; powtarza wezwanie do udostępnienia treści strategii posłom do Parlamentu; zdecydowanie podkreśla znaczenie uwzględniania krajowych strategii w dziedzinie praw człowieka na wszystkich szczeblach kształtowania polityki względem poszczególnych państw trzecich; ponownie podkreśla, że krajowe strategie w dziedzinie praw człowieka powinny korespondować z działaniami UE, które mają zostać wdrożone w każdym państwie w zależności od jego szczególnych uwarunkowań oraz powinny zawierać mierzalne wskaźniki postępu i możliwość ich dostosowania w razie potrzeby;

68. z zadowoleniem przyjmuje wyznaczenie punktów kontaktowych w dziedzinie praw człowieka i płci przez wszystkie delegatury Unii i misje WPBiO; przypomina zalecenie wystosowane do wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz do ESDZ, aby opracować jasne wytyczne operacyjne dotyczące roli punktów kontaktowych w delegaturach w celu poprawy ich funkcjonowania, umożliwienia im działania w charakterze rzeczywistych organów doradczych ds. praw człowieka oraz zapewnienia skuteczności prowadzonych przez nie działań;

Środa, 13 grudnia 2017 r.

69. uznaje, że dialogi dotyczące praw człowieka prowadzone z państwami trzecimi mogą być skutecznym narzędziem dwustronnego zaangażowania i współpracy w zakresie propagowania i ochrony praw człowieka; przyjmuje z zadowoleniem inicjowanie dialogów dotyczących praw człowieka z coraz większą liczbą krajów; pochwała zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego w rozmowy wstępne i zachęca do takich działań; powtarza wezwanie do opracowania kompleksowego mechanizmu monitorowania i przeglądu funkcjonowania dialogów dotyczących praw człowieka;

70. przypomina, że UE zobowiązała się do umieszczania praw człowieka i demokracji w centrum swoich stosunków z państwami trzecimi; podkreśla w związku z tym, że propagowanie praw człowieka i zasad demokratycznych, w tym klauzul praw człowieka w porozumieniach międzynarodowych, musi być wspierane w ramach wszystkich strategii politycznych UE o wymiarze zewnętrznym, takich jak polityka rozszerzenia i sąsiedztwa, WPBiO, a także polityka środowiskowa, polityka na rzecz rozwoju, polityka bezpieczeństwa, polityka przeciwdziałania terroryzmowi, polityka handlowa, polityka migracyjna, polityka w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i polityka w zakresie spraw wewnętrznych;

71. przypomina, że sankcje to zasadniczy element wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB); wzywa Radę do przyjęcia sankcji przewidzianych w prawodawstwie europejskim, gdy uznane zostaną za konieczne dla osiągnięcia celów WPZiB, w szczególności w celu ochrony praw człowieka i konsolidacji oraz wspierania demokracji, zapewniając jednocześnie, że nie będą one miały wpływu na ludność cywilną; apeluje, aby sankcje koncentrowały się na urzędnikach zidentyfikowanych jako osoby odpowiedzialne za naruszenia praw człowieka, tak aby wymierzyć im karę za ich zbrodnie i nadużycia;

72. odnotowuje wysiłki Komisji zmierzające do wywiązania się ze zobowiązania do uwzględniania przepisów w dziedzinie praw człowieka w ocenach skutków dotyczących wniosków ustawodawczych i nieustawodawczych, środków wykonawczych i porozumień handlowych i inwestycyjnych; wzywa Komisję do podniesienia jakości i kompleksowości ocen skutków oraz do zapewnienia systematycznego uwzględniania kwestii związanych z prawami człowieka w tekście wniosków ustawodawczych i nieustawodawczych;

73. ponownie podkreśla swoje pełne poparcie dla silnego zaangażowania UE na rzecz promowania poprawy sytuacji w zakresie praw człowieka i zasad demokracji poprzez współpracę ze strukturami ONZ i jej wyspecjalizowanymi agencjami, a także z Radą Europy, Organizacją Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE), Organizacją Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), organizacjami regionalnymi takimi jak Stowarzyszenie Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN), Południowoazjatyckie Stowarzyszenie na rzecz Współpracy Regionalnej (SAARC), Unia Afrykańska, Liga Państw Arabskich i innymi, zgodnie z art. 21 i 22 TUE;

74. podkreśla, że aby osiągnąć ambitne cele określone w nowym planie działania, UE musi wygospodarować wystarczające zasoby i zapewnić wiedzę fachową zarówno pod względem zasobów kadrowych w delegaturach i siedzibach głównych, jak i pod względem dostępnych środków finansowych;

75. ponownie podkreśla ponadto nadrzędne znaczenie aktywnego i konsekwentnego zaangażowania się UE we wszystkie mechanizmy ONZ dotyczące praw człowieka, zwłaszcza w działania Trzeciego Komitetu Zgromadzenia Ogólnego ONZ i działalność Rady Praw Człowieka; uznaje wysiłki ESDZ, delegatur Unii w Nowym Jorku i Genewie oraz państw członkowskich na rzecz zwiększenia spójności działań UE w dziedzinie praw człowieka na szczeblu ONZ; zachęca UE do zwiększenia wysiłków mających służyć dobitnemu przedstawianiu jej stanowiska, w tym przez wzmocnienie działań w zakresie coraz powszechniej wdrażanych inicjatyw międzyregionalnych oraz przyjmowanie roli współwnioskodawcy podczas prac nad rezolucjami i przewodniczenie takim pracom; podkreśla potrzebę przywództwa UE w dążeniu do reform ONZ mających na celu wzmocnienie oddziaływania i siły systemu wielostronnego opartego na zasadach oraz zapewnienie skuteczniejszej ochrony praw człowieka i rozwoju prawa międzynarodowego;

o

o o

76. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, specjalnemu przedstawicielowi UE ds. praw człowieka, rządów i parlamentom państw członkowskich, Radzie Bezpieczeństwa ONZ, sekretarzowi generalnemu ONZ, przewodniczącemu 70. Zgromadzenia Ogólnego ONZ, przewodniczącej Rady Praw Człowieka ONZ, wysokiej komisarz ONZ ds. praw człowieka i szefom delegatur UE.